

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре прослављамо један величанствени дивни празник, празник Цвети. Празник уласка Господа Христа у Јерусалим пред Његово страдање пред Његово распеће. Тај Његов улазак био је необичан по свему, пре свега по Његовом смирењу, јер и ако Господ и Цар Израиљев како га називају. Он је ишао на магарету јашући а не на некоме бесноме ату. Онда велики народ га је дочекао са клицањем: „Благословен који долази у име Господње, Цар Израиљев.“

Откуда такав дочек Њему да приреди народ? Томе је претходио један други догађај такође величанствен, а то је васкрсење четвородневног Лазара из гроба. Тај догађај смо јуче славили зато се и зове Лазарева субота. Наиме Лазар пријатељ Христов умро је, а Господ није био ту, кад се вратио по порукама његових сестара Марте и Марије, Он је тражио и питао где су сахранили Лазара. Изашли су на гроб и велики народ који је дошао да теши сестре Марту и Марију, ишли су са њима заједно да виде шта ће се десити. Господ је дошао на гроб, наредио да склоне камен, плочу камену са гроба и онда управдио своје очи к небу и помолио се Оцу своме небескоме, а онда наредио, као што би наредио некоме човеку пред Њим: „Лазаре изађи напоље.“ И гле мртвац који је већ четири дана лежао у гробу, који је почео да заудара, како је посведочила његова сестра Марта, заудара, смрди, он је устао жив из гроба обавијен плаштаницом, наредио да га разреше, пусте да хода и то је било.

Народ који је био ту задивљено је гледао шта се догађа, јер никада тога у животу, никада тога у роду људскоме није било. Пре овога васкрсења Господ је вакрсао још нека лица, кћер Јаирову девојку од дванаест година и сина Наинске удовице. Али они још нису били сахрањени, тек су били умрли. Народ се и тада дивео и чудео али било је и то чудо велико нема сумње, али не као ово после четири дана мртваца из гроба васкрснути. Та вест шта се десило у Витанији поред Јерусалима прострујала је целим градом, и сутрадан Господ нашао је магаре, усео на њега и улази у Јерусалим. А Јерусалим чувши шта се десило изашао је у сусрет томе необичном учитељу, необичном човеку, необичном победитељу.

Шта је Господ победио? Победио је смрт! Јер васкрсењем Лазаревим, којим је предсказао и наговестио и своје васкрсење али и наше васкрсење, зато га је и вакрсао, како каже у данашњој Светој песми: „Утврђујући васкрсење.“ Опште васкрсење свих људи. Он је вакрсао из гроба Лазара. Али исто тако утврдио је своје ученике, када га виде пониженога, испљуванога, избијенога и на крсту распетога, да не посумњају у Њега. Него да знају да је Он тај који је Син Божији,

који је дошао као Месија на земљу, ради нас људи и ради нашега спасења. Дакле то чудо васкрсења Лазаревог припремило је овако свечан дочек Њему. Јер Он је победио не само смрт Лазареву, него је васкрсењем победио смрт свих људи. И свима људима обезбедио и осигурао васкрсење и живот вечни. „Када?“ То је питала и Марта. „Знам да ће васкрснути у последњи дан.“ Дакле када дође Господ по други пут да суди живима и мртвима, тада ће сви који су на земљи живели од Адама до последњег човека васкрснути њихове душе и обући се у њихова тела и онда ће изаћи на суд пред Господа да приме по делима својим.

А данашњи Свети велики празник, дакле Господа су дочекали као победиоца, победника, који се разликовао од свих осталих победника рода људскога. И од Александра Македонскога и од Нерона и од Наполеона, и од Хитлера и од Стаљина и од свих осталих који су слављени као победници међу људима, међу појединим народима. Они су слављени као победници јер су убијали друге. А Христос је слављен као победник јер је васкрсавао друге, и обећао васкрсење свима. У томе је разлика, у томе је неупоредива разлика између Господа Христа победитеља смрти и осталих такозованих победника у ратовима у биткама, које су људи славили као велике великане, као не знам какве хероје. Ништа, јер и они су били жртве смрти. Данас или сутра и они су подлегали под закон смрти, и смрт је њих косила као што се коси зелена трава. Једино Христос Бог, Син Божији који је постао човек који је победио смрт својим васкрсењем, а њега је навестио васкрсењем Лазаревим, и осигурао свим људима, Он је једини истинити победитељ који је људима даровао живот вечни у Царству небескоме.

Зато и ми браћо и сестре славимо овај велики и дивни празник, улазак Христа у Јерусалим, празник Цвети. А од сутра како је Господ и предказао почиње друга историја. Господ Христос креће на пут страдања, на добровољно страдање, како се каже у Црквеним песмама: И иде постепено на Голготу, где су га људи осудили, распели на крсту, где је издахнуо, сахранили га у гроб, и мисли да је историја Христова завршена. Није! Тек трећи дан после погребња Он је васкрснуо, и тада је настала нова ера, ера хришћанства, ера васкрсења, ера вечнога живота.

То је порука браћо и сестре данашњег Светог великог празника, да и ми знамо да је једини победитељ смрти, тог нашег непријатеља највећег, који је господарио родом људским, кроз грех, и ђаво преко греха и смрти, владао овим родом нашим. Господ је дошао и ту троглаву аждају уништио и победио, и људе ослободио тога. Да знамо да смо и ми зато хришћани што верујемо у васкрсење Христово, што верујемо у Њега васкрслога, што верујемо у своје васкрсење. И васкрсење свих људи који су икада живели. Васкрсење чека све нас, било ко да

у то верује или не верује. Само што ће после васкрсења, после Страшнога суда, доћи до раздвајања оних који су веровали и који су живели по закону Божијем. Они ће отићи у вечни, блажени живот. А они који нису веровали, који су зло чинили, који се нису кајали за грехе своје, него су остали у њима, е они ће отићи тако у муку вечну, у огањ вечни, у пакао огњени.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице која га је родила, и нама даровала као Спаситеља нашега, молитвама Светог четвородневног Лазара, где је Господ васкрсао пријатеља свога, и молитвама свих Светих Угодника Божијих, који су Богу угодили својим животом, својим трудом, својим подвигом, да њиховим молитвама Господ удостоји и нас, да и ми дочекамо наше славно васкрсење, да нашу веру сачувамо онакву, какву нам је Господ предао преко Светих Апостола, преко Светих Отаца, да останемо верни том предању, тој вери, не пристајући ни на какве заблуде, јереси које се шире данас, јер само они који сачувају праву веру, они ће бити прави ученици Христови и дочекаће оне блажене речи: „Ходите благословени, наследите Царство које вам је припремљено од постојања света.“

Нека би Господ и нас удостојио тога Царства небескога и живота вечнога у њему, да тамо и ми са свима Светима славимо чудесног Господа Христа, васкрситеља и Спаситеља нашега, са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност.

Амин.